

ТАҚРИЗ

ба автореферати диссертатсияи Сирочзода Нигина Рачаб дар мавзуи «Асадулло Саъдуллоев – муҳаққиқи публитсистикаи муосири тоҷик» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.10 – Рӯзноманигорӣ

Публитсистика ҳамчун соҳаи алоҳидаи эҷод дар замони муосир мавқеи барҷаста пайдо кардааст, зеро нигоштаҳое, ки дар қолаби публитсистика офарида мешаванд, бо истифода аз далелу аргумент, таҳқиқу ташреҳ, мушоҳидаву ҳулоса мавқеи фардӣ муаллифро ба набзи замон дар давраҳои гуногун муайян мекунад. Дар ин замина, публитсистону муҳаққиқони зиёде ба майдони публитсистикаи тоҷик ворид гардиданд, ки бо офардинаи асарҳои публитсистӣ ва таҳқиқи публитсистика ҳамчун соҳаи алоҳидаи эҷодӣ саҳми бориз гузоштаанд, ки омӯзишу таҳқиқи мактаби илмӣю публитсистии онҳо аз муҳимтарини мавзӯҳо маҳсуб меёбад. Фаъолияти эҷодиву пажӯҳиши доктори илмҳои филологӣ, профессор Асадулло Саъдуллоев аз муҳимтарини мавзуот ба ҳисоб меравад. Мавсуф унсурҳои публитсистиро дар адабиёти муосири тоҷик мавриди пажӯҳиш қарор дода, асарҳои бунёдии илмиро дар хусуси насри мустанад таълиф кардааст. Таҳқиқоти ӯ, пеш аз ҳама, ба масъалаҳое равана шудааст, ки омӯзиши онҳо барои муайян намудани моҳияти насри мустанад ва публитсистикаву журналистика хидмат мекунад.

Аз омӯзиши автореферат бармеояд, ки муқаддимаи он тибқи талаботи шакл гирифта, бахши «Мақсад ва вазифаҳои таҳқиқ» дар 9 номгӯ пешниҳод шудааст, ки онҳо масоилу мабодҳои марбут ба мавзуи диссертатсияро бозгӯ мекунанд.

Боби якуми диссертатсия – «Назаре ба ҳаёт ва зиндагиномаи профессор А. Саъдуллоев» аз се фасл иборат аст. Фасли якуми боби якум «Муҳтасари зиндагиномаи А. Саъдуллоев» ном дорад, ки он тарҷумаи ҳоли муҳаққиқро фаро мегирад. Мавсуф дар баробари рӯзноманигору омӯзгору муҳаққиқ будан публитсисте низ ҳаст, ки дар домани воқеият марҳалаҳои тайкардаи ҳаётиашро нишон додааст. Зиндагиномаи ӯ дар асоси асарҳои алоҳида, мақолаву нигоришҳо, очерку эссеҳои ҳади муҳаққиқ ва ёдномаву меҳномаҳое, ки аз ҷониби ҳамкорону шогирдон рӯйи ҷоп омадаанд, мавриди таҳлилу арзёбӣ қарор гирифтааст.

Дар фасли дуюм «Фаъолияти рӯзноманигории А. Саъдуллоев» пажӯҳиш шуда, дар он зина ба зина ташаккулу тақомул ёфтаани А. Саъдуллоев ба дараҷаи публитсистӣ мушоҳидакор дар ҷомеа нишон дода шудааст.

Дар фасли сеюм «Фаъолияти омӯзгорӣ»-и Асадулло Саъдуллоев таҳқиқ гардида, муаллиф ба ин ҳулоса расидааст, ки журналистика, таҳқиқ ва таълим се бахши бузурге мебошанд, ки дар ҳаёту фаъолияти А. Саъдуллоев ба назар мерасанд ва ӯ дар ҳар кадоме аз ин ҷабҳаҳо муваффақу комёб аст. Дар ин миён, таълим бо таҳқиқ ҳамеша тавҷеи асосӣ ва ҳамоҳангии онҳо дар фаъолияти А. Саъдуллоев намунаи эҷоди баланди публитсистиро ба вуҷуд овардааст. Ба ин мазмун, ки Асадулло Саъдуллоев дар баробари кор дар расонаҳо дар давоми фаъолияти қариб панҷоҳсолаи омӯзгорӣ дар ин ҷода низ дар ҷомеа мавқеи намоён дарёфтааст.

Боби дуум – «Таҳқиқи публитсистикаи муосир дар осори А. Саъдуллоев» аз се фасл иборат аст. Фасли якум «Таҳқиқи масъалаҳои назарӣ дар публитсистикаи муосири тоҷик» ном гирифтааст. Дар ин фасл зимни таҳқиқи публитсистикаи муосири тоҷик нақши профессор А. Саъдуллоев амику назаррас нишон дода шудааст. Агар дар соли 1978 ҳимояи рисолаи номзадиаш таҳти унвони «Замони муосир ва проблемаҳои публитсистикаи советии тоҷик (публитсистикаи Мирзо Турсунзода)» қадами аввал ба останаи илму таҳқиқ ба шумор равад, соли 1996 дар мавзуи «Ташаккул ва инкишофи жанрҳои насри мустанади тоҷик (солҳои 1960-1980)» рисолаи докторӣ ҳимоя кард, ки ҳамчун аввалин таҳқиқи бунёдӣ дар хусуси насри мустанад ва публитсистика ба ҳисоб меравад. Дар ин миён, асарҳои зиёди дигари таҳқиқӣ ва таълимӣ таълиф намудааст, ки ҳамагӣ ба рушди публитсистикаи тоҷик дар замони истиқлол мусоидат кардаанд. Асари «Ҳосияти адабиёт» (Бунёди пайванди калом бадеъ бо иҷтимоъ, 2000) ба сифати монографияи илмӣ мавқеи меҳварӣ дорад. Ин асар заминаи мактаби таҳқиқи публитсистикаро ташкил намуда, дар он даҳҳо пахлуи чузъиёти соҳа баён гардидаанд.

Диссертант дар фасли дууми боби дуум «Проблемаҳои рушди публитсистикаи тоҷик» бештар ба проблемаҳои мавҷуда ҷиҳати рушди публитсистикаи муосир таваҷҷуҳ кардааст. Мусаллам аст, ки публитсистикаи тоҷик дар давоми беш аз сад сол ҳамчун як соҳаи алоҳидаи эҷод дар рушди ҷомеа хидмат менамояд. Вобаста ба вазъи замон мавзуоти публитсистика ба вучуд меоянд. Дар солҳои бистум ва сиюми асри гузашта таблиғи масъалаҳои ҳувияти миллӣ дар меҳвари публитсистика қарор дошт. Дар солҳои ҶБВ руҳияи мардумро барои ғалаба ба фашизм баланд мегардонид, барқарорсозии баъдичангии солҳои шастумро таблиғ мекард ва дар бунёдкуриву созандагӣҳои бузурги солҳои 70-80 бо ҳар навъе ҳисса мегузошт. Дар замони соҳибистиклолӣ публитсистика озод шуда, дар ҳифзи манфиатҳои миллӣ беш аз дигар соҳаҳои эҷодӣ фаъол гардида, дар таҳкими сулҳу ваҳдат ва пешрафту бунёдкуриҳо дар кишвар саҳми арзанда мегузорад. Ба ин маънӣ, ин масоил дар пажӯишҳои профессор А. Саъдуллоев мавриди таҳлилу таҳқиқ ва омӯзиш қарор гирифта, махсусиятҳои онҳо муайян карда шудааст.

Фасли сеюми боби дуум «А. Саъдуллоев ва таҳқиқи публитсистикаи М. Турсунзода» унвон дорад. Дар ин фасл доир ба таҳқиқоти профессор А. Саъдуллоев дар хусуси публитсистикаи адиби номвар Мирзо Турсунзода сухан меравад. Маълум аст, ки мавзуи номзодии А. Саъдуллоев «Публитсистикаи Мирзо Турсунзода» ба ҳисоб меравад, ки таҳти роҳбарии Соҳиб Табаров ҳимоя намудааст. Аз ин рӯ, аксари шогирдонашро дар ин самт роҳнамоӣ намуда, пахлуҳои гуногуни публитсистикаро мушаххас кардааст. Ба таҳқиқи публитсистикаи ин адиби номдор рӯ овардани А. Саъдуллоев аз ҷуръату эътимоди комил доштани муаллиф шаҳодат медиҳад.

Боби сеюми диссертатсия – «Мактаби илмӣ А. Саъдуллоев» аз се фасл иборат аст. Дар фасли якуми боби сеюм – «Таҳқиқи публитсистика дар мактаби илмӣ А. Саъдуллоев» бештар ба мактаби илмӣ А. Саъдуллоев таваҷҷуҳ шудааст. Фаъолияти илмӣ Асадулло Саъдуллоев

гуногунчабха буда, дар тарбияи шогирдон, роҳнамоӣ кардани онҳо дар самти пажӯҳиш хидмати арзанда кардааст. Пажӯҳишгар зимни таҳқиқ мактаби илмии профессор Асадулло Саъдуллоев ба ду самт чудо кардааст: самти аввал – таҳқиқи публитсистика ва насри мустанад ва самти дуюм – таърих, назария ва амалияи фаъолияти воситаҳои ахбори оммаи ватаниву хориҷӣ. Дар ин фасл он пажӯҳишхое, ки аз ҷониби шогирдони профессор А. Саъдуллоев пажӯҳиш гардидааст, ба таври мухтасар баҳогузориву натиҷагарӣ шудаанд.

Фасли дуюми боби сеюм «Мактаби илмии А. Саъдуллоев дар таҳқиқи журналистика» унвон гирифта, дар он ба таҳқиқоте, ки зери роҳбарии профессор А. Саъдуллоев дар равияи журналистика анҷом ёфтааст, муаррифӣ гардидаанд.

Фасли сеюми боби сеюм «Таснифоти мухтасари осор» унвон дошта, асарҳои профессор А. Саъдуллоев таҳқиқ гардидааст. Мавсуф муаллифи беш аз 50 асари публитсистиву илмиву таълимӣ мебошад ва дар автореферат аз рӯи мавзӯю самт чунин радабандӣ гардидааст: асарҳои илмӣ, асарҳои илмиву публитсистӣ, дастуру китобҳои таълимӣ ва барномаҳои таълимӣ. Инчунин, беш аз 1000 тақризу очерк, мақолаву фелетон ва 280 мақолаи илмӣ ба таъб расонидааст.

Сирочзода Н. Р. дар ҷараёни пажӯҳиш маводи зиёдеро ғирдоварӣ намуда, андешаҳои доир ба нуктаҳои баҳсталаби мавзӯи мавриди назар баён намудааст. Муаллиф ҳангоми пажӯҳиши мазкур аз осори зиёди муҳаққиқон қорбааст кардааст, ки аз ҷанбаи илмии автореферат шаҳодар медиҳад.

Дар автореферат дар баробари қомебиҳо баъзе ғалатҳо ба назар мерасад, ки ислоҳи онҳо боиси баланд гардидани ҳусни қор хоҳад гардид.

1. Боби якуми диссертатсия бештар ҳусусияти нақлӣ пайдо кардааст. Хуб мешуд, ки бо истифода аз асарҳои илмӣ ва муқоисаву таҳлилу баҳогузориҳо ҷанбаи илмии он қавӣ қарда шавад.

2. Дар автореферати диссертатсия дар баъзе ҳолат номувофиқати факту рақамҳо ба назар мерасад. Ба гунаи мисол, дар саҳифаи 16 зикр шудааст, ки профессор Асадулло Саъдуллоев муаллифи 40 асар мебошад, аммо дар саҳифаи 32 бошад, номгӯи асарҳо 50 қайд шудааст.

3. Дар автореферат ихтисораи русии СССР истифода гардидааст, ҳол он ки шакли тоҷикии ИҶШС-ро қорбааст қардан мумкин аст. Дар зимн, дар автореферат қалимаи «муҳаққиқ» ҳеле зиёд (танҳо дар саҳифаҳои 5 ва 6 ёздаҳ қаротиба) истифода шудааст. Инчунин, агар ба қойи ибораи «муҳаққиқи адабиётшинос» (с. 5) яке аз қалимаҳоро истифода меқард, ба манфиат мебуд.

4. Дар фишурдаи диссертатсия баъзе ғалатҳои имлоиву техникаи грамматикӣ (саҳифаҳои 4, 7, 24, 27, 31, 32) ба назар расид, ки ислоҳи онҳо ба манфиат хоҳад буд.

Ғалатҳои мазкур ҳусусияти қузьӣ дошта, ба ҳеҷ ваҷҳ ба арзиш ва аҳаммияти илмию амалии пажӯҳиш таъсир намерасонанд.

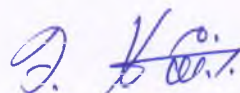
Мазмун ва муҳтавои фишурдаи он, ки бо ду забон: тоҷикӣ ва русӣ таълиф гардидааст, мувофиқати қомил дошта, мундариҷаи қорро якқоя бо мақолаҳои таълифнамудаи муаллиф, ки дар маҷмӯъ, 7 адад, қи аз ин шумора 4 мақола дар маҷаллаҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии

назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошанд, пурра инъикос мекунанд.

Хулоса, автореферати диссертатсияи Сирочзода Нигина Рачаб дар мавзуи «Асадулло Саъдуллоев – муҳаққиқи публицистикаи муосири тоҷик» ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва таҳияи авторефератҳо ҷавобгӯ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.10 – Рӯзноманигорӣ мебошад.

Муқарриз:

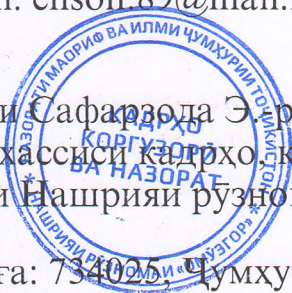
Номзади илми филология,
сармуҳаррири Нашрияи
рӯзномаи «Омӯзгор»
20 августи соли 2025.

Сафарзода Э.

Суроға: 734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Душанбе, кӯчаи Айнӣ-126
Тел.: (+992) 946-40-40-40.
E-mail: ehson.89@mail.ru

Имзояи Сафарзода Э. ро тасдиқ мекунам:
Мутахассиси калонро коргузори ва назорати
ичроии Нашрияи рӯзномаи «Омӯзгор»

Толибова Р.

Суроға: 734025, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
шаҳри Душанбе, кӯчаи Айнӣ-126.
Телефон: (+992-37) 225-81-56.
E-mail: n.omuzgor@maorif.tj
20 августи соли 2025.